

Publicerad 2011-12-15 10:33 av Gunnar Hilén

Becketts förstlingsverk, Murphy, blev refuserat 42 gånger...skam den som ger sig !

Jag träffade Beckett

Han kom emot mig
på sin gamla damcykel
utan kedja.

När han stannade
ja...rullat färdigt
tryckte han med handen
på sin gummituta
han förvarade i fickan.

Eller gjorde han det
innan han slutade rulla ?

Där uppstod genast en frågeställning
jag inte kan minnas
jag la märke till
vid hans ankomst.

Ett rent kolossalt oväsen.

På vad då ?

Hornet förstås...gummitutan !

Ja han tryckte och tryckte.

Medan han log inåtvänt
med sina varma ögon.

Ansiktet var annars som perforerat
av gamla kvisslor.

Han satte ned
sina onda ben i backen.

La upp armarna
det som var kvar av dom
på det rostiga styret.

Tittade hit och dit
liksom hans blick
inte ville stanna hos mig.

Han bad om ursäkt för det
och skyllde på långsamma spasmer.

Jag sa det var helt ok
och att jag
kunde hålla reda på mig själv.

Då sken han upp
och blev glad.

Vi tog i hand.

Jag tog med min riktiga
vänstra hand
tag i hans högra
om jag minns rätt
samtidigt som han tog tag
med sin vänstra hand
i min oriktiga, högra hand
den i plast.

Om jag minns rätt igen.

Vi hälsade sålunda
i kors.

Ja men då minns jag rätt
med väldigt stor säkerhet.

Stor säkerhet är inte säkerhet.

För antingen så var premisserna åt helvete

och slutledningen sann
eller så var premisserna i skick
och slutsatsen åt fanders
för hälsa i kors
det gör man
på helt vanligt sätt.

Höger med höger
och vänster med vänster.

Samtidigt.

Lär er det nu !

Han visade inte med en min
sin förmodade överraskning
över att min ena hand var varm och mjuk
och den andra kall och hård.

Jag tänkte för mig själv
att här har jag en karl
som känt på händer
i sina dar !

När vi senare
i puben bredvid cykeln,
efter att ha delgivit varandra
små glimtar ur våra eviga lidanden
och under tiden
höll på att dricka oss berusade
på irländsk whiskey,
sa han
utan att darra på manschetten,
han därtill var
i lycklig avsaknad av,
att hans penis
var av samma material.

Sånt händer och fötter
sa vi.

Det skrattade vi
och skålade åt.

Livet gick vidare.

Inget hade hänt.

Tack och lov
sa Beckett.

Lov och tack
sa jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten